

**ØSTRE LANDSRET
DOM**
afsagt den 15. november 2024

Sag BS-24949/2023-OLR
(16. afdeling)

Appellant, tidligere Sagsøger
(advokat Frederik Nordstjerne Rasmussen (prøve))

mod

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte
(beskikket advokat Rasmus Mangor Andersen)

og

Sag BS-27440/2023-OLR
(16. afdeling)

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte
(beskikket advokat Rasmus Mangor Andersen)

mod

Appellant, tidligere Sagsøger
(advokat Frederik Nordstjerne Rasmussen (prøve))

og

Sag BS-32125/2023-OLR
(16. afdeling)

Appellant, tidligere Sagsøger
(advokat Frederik Nordstjerne Rasmussen (prøve))

mod

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte
(advokat Rasmus Mangor Andersen)

Retten i Roskilde har den 9. maj 2023 afsagt dom i 1. instans i sagerne BS-49245/2021-ROS, BS-48440/2021-ROS og BS-5847/2022-ROS.

Landsdommerne Rikke Skovby, Anne Thalbitzer og Jesper Kirstein (kst.) har deltaget i ankesagernes afgørelse.

Sagerne har også for landsretten været behandlet samet.

Påstande

BS-24949/2023-OLR

Appellant, tidligere Sagsøger, har nedlagt følgende påstande:

”Principalt:

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte tilpligtes at betale Appellant, tidligere Sagsøger 916.945,50 kr. med tillæg af rente fra den 14. august 2019.

Subsidiært:

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at værdien af Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte og Appellants, tidligere Sagsøger indbo skal indgå i delingsformuen med 1.833.891 kr., således

1. at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte skal betale Appellant, tidligere Sagsøger 916.945,50 kr. med tillæg af rente fra den 14. august 2019.
2. at beløbet skal betales fra provenuet af salget af Adresse, By 1, som står på bobehandlers klientkonto.
3. at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte allerede har udlagt hele indboet til sig selv.

Mere subsidiært:

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at værdien af Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte og Appellants, tidligere Sagsøger indbo skal indgå i delingsformuen med et af retten skønsmæssigt fastsat beløb, således

1. at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte skal betale Appellant, tidligere Sagsøger halvdelen af indboets værdi med tillæg af rente fra den 14. august 2019.
2. at beløbet skal betales fra provenuet af salget af Adresse, By 1, som står på bobehandlers klientkonto.
3. at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte allerede har udlagt hele indboet til sig selv.”

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, har påstået stadfæstelse.

BS-27440/2023-OLR

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, har nedlagt følgende påstande:

”Påstande vedr. aftale benævnt ”Ægtepagt”

Principalt: Principalt: Appellant, tidligere Sagsøger tilpligtes at anerkende at aftalen kan lægges til grund i forbindelse med bodelingen, således

1. at Appellant, tidligere Sagsøger skal betale Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte 1.058.600 kr.
med tillæg af rente fra 14. august 2019.
2. at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte forlods udtager 100.000 kr. af fællesnettoformuen.
3. at beløbene skal betales fra provenuet af salget af Adresse, By 1, som står på bobehandlers klientkonto.

Subsidiært: Appellant, tidligere Sagsøger tilpligtes at anerkende at aftalen kan lægges til grund i forbindelse med bodelingen, således

1. at Appellant, tidligere Sagsøger i perioden fra ophørsdagen til den 1. marts 2026 månedligt skal betale Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte 13.400 kr. med tillæg af procesrente fra de betalinger, der er forfaldne.
2. at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte forlods udtager 100.000 kr. af fællesnettoformuen.
3. at de forfaldne betalinger skal betales fra provenuet af salget af Adresse, By 1, som står på bobehandlers klientkonto.

Mere subsidiært: Appellant, tidligere Sagsøger tilpligtes at anerkende at aftalen kan lægges til grund i forbindelse med bodelingen, således

1. at Appellant, tidligere Sagsøger skal betale Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte 666.918 kr.
med tillæg af rente fra 14. august 2019.
2. at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte forlods udtager 100.000 kr. af fællesnettoformuen.
3. at beløbene skal betales fra provenuet af salget af Adresse, By 1, som står på bobehandlers klientkonto.

Mest subsidiært: Frifindelse, således af bobehandlers indstilling stadfæstes, og at de forfaldne betalinger med tillæg af procesrente skal betales fra provenuet af salget af Adresse, By 1, som står på bobehandlers klientkonto.

Påstande vedr. aftale benævnt ”Begunstigelseserklæring” af 25. marts 2019

Frifindelse, således at bobehandlers indstilling stadfæstes.

Appellant, tidligere Sagsøger, har påstået sagen afvist, subsidiært stadfæstelse.

Sag BS-32125/2023-OLR

Appellant, tidligere Sagsøger, har nedlagt påstand om, at ”Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte skal anerkende, at 525.000 kr. ikke kan udtages forlods og indgår i de-lingsformuen.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, har påstået stadfæstelse.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har fri proces i sagerne.

Supplerende sagsfremstilling

BS-24949/2023-OLR

Appellant, tidligere Sagsøger og Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har under sagen hver især udarbejdet og fremlagt lister over det fælles indbo og personlige effekter.

Der er til brug for ankesagens behandling været afholdt syn og skøn ved

Skønsmand, som har afgivet en skønserklæring den 1. oktober 2024.

Skønserklæringen er udarbejdet på baggrund af lister udarbejdet af Appellant, tidligere Sagsøger.

BS-27440/2023-OLR

Af udateret aftale benævnt ”Ægtepagt”, der ifølge sit indhold er indgået mellem Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte og Appellant, tidligere Sagsøger, fremgår bl.a.:

”Det er aftalt mellem ægtefællerne Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte cpr. ... og Appellant, tidligere Sagsøger ..., at dele PFA invaliditetsydelse på PFA pension 7379961 indtil udbetalingerne ophører 1. marts 2026. Af invaliditetsydelsen, modtager Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte 50% brutto så længe denne lever og indtil 1. marts 2026. Ydelsen forudsætter at Appellant, tidligere Sagsøger lever, at PFA indbetaler hver måned. Det juridiske samt udbetalingsproceduren aftales senere.

Det er også aftalt, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte er begunstiget fsv. angår PFA kapitalpension 7379961 + plus alle dødspenge (såfremt Appellant, tidligere Sagsøger dør inden 1.3.2026). Se begunstigelseserklæring til PFA pension.

Det er endvidere aftalt, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte modtager pensionsindbetalingerne til dennes andel frem til 1.3.2026, for derefter at kunne 50% af pensionen den 1.3.2026 på dkk 2.013.314.

Denne aftale er udfærdiget medens parterne er gift og der foreligger ingen bilag eller andet som forhindrer at denne aftale effektueres.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte modtager kr. 100.000 ekstra ifm. skilsmisse.

Vidne 2 og Vidne 1 modtager ligeledes kr. 25.000 hver ved skilsmisse.

Ved skilsmisse modtager Vidne 2 og Vidne 1 hver måned kr. 2.000 medens de går på gymnasium, og efterfølgende kr. 2.000 år 1+2 på videregående uddannelse og kr. 1.000 år 3+4.

Navn (hund) Chip nr. er uigenkaldeligt Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte hund. Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte modtager dkk 500 Udeladt til 1.3.2026.

Vidne 1 har været vidne under sagen som er vores fællesbørn.

Aftalen gøres uigenkaldelig.”

Af aftale benævnt ”Begunstigelseserklæring” af 25. marts 2019, som ifølge sit indhold tillige er indgået mellem Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte og Appellant, tidligere Sagsøger, fremgår bl.a.:

”Der er aftalt følgende:

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte og Appellant, tidligere Sagsøger lever begge den 1. marts 2026. Kapitalpensionen med 50% til hver.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte dør inden 1. marts 2026, men Appellant, tidligere Sagsøger lever den 1. marts 2026. Kapital-pension deles med 50% til Appellant, tidligere Sagsøger og 25 til Vidne 1 og Vidne 2.

Appellant, tidligere Sagsøger dør inden 1. marts 2026, men Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte lever. Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte får 50% af kapitalpen-sionen og resten deles mellem Vidne 1 og Vidne 2. Derudover får Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte også alle ”dødspengene” vedrørende nr. 7379961

Det er aftalt at opsparingen til kapitalpension ikke kan stoppes af Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte eller Appellant, tidligere Sagsøger (så længe denne lever).

Aftalen forhindrer ikke, at parterne Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte og Appellant, tidligere Sagsøger kan belåne deres respektive andele.

Denne aftale er uigenkaldelig og kan heller ikke ændres eller stoppes.

By 1, den 25. marts 2019.”

Der er fremlagt mails sendt fra E-mailadresse til PFA Pension, Advokat 2 og Spar Nord i perioden fra den 2. april til den 4. juli 2019. En række mails er underskrevet ”Familie”.

Forklaringer

Appellant, tidligere Sagsøger, Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte og Vidne 1 har afgivet supplerende forklaring. Vidne 4 og Skønsmand har endvidere afgivet forklaring.

Appellant, tidligere Sagsøger har supplerende vedrørende ”indbosagen” forklaret bl.a., at parrets indbo er købt på bl.a. møbeludstillinger og

på Lauritz.com. Der var tale om eksklusive antikviteter til en høj værdi, hvorfor deres indboforsikringssum var tilsvarende høj. Han har udarbejdet de lister over parternes indbo, som er forelagt skønsmanden. Listerne er dog ikke en

fuldstændig oversigt over deres indbo, da der bl.a. var modeltog, som han ikke kunne finde på Google.

Indboet er ikke blevet delt i mindelighed, da Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har beholdt det he-le, og han har hverken fået udleveret personlige genstande eller andre ejendele. Efter at han forlod det fælles hjem i august 2019, har han ikke haft adgang til huset. Det er korrekt, at han fik en mail med tilbud om at afhente nogle ting på et depot mod betaling. Hans advokat rådede ham til at spare udgiften til en flyttebil, da "det var ingenting". De eneste ejendele, han har fået, er nogle ejendele, som Vidne 4 har hentet for ham. Samtlige af disse ejendele var be-skadigede. Han har konstateret, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har solgt dele af deres indbo på Lauritz.com, herunder bl.a. et chatol og et spisebord.

Vedrørende "erstatningssagen" har han forklaret bl.a., at han i alt fik udbetalt 1,7 mio. kr. i erstatning, der ligesom Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte erstatning blev indsat på deres fælles konto. De optog nyt lån i ejendommen, da de havde et overforbrug på 20.000-30.000 kr. pr. måned, og da der skulle nyt tag på huset. Lånet blev indsat på deres fælles konto, og pengene blev herefter forbrugt. Da han og Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte gik fra hinanden, stod der 4.000 kr. på deres konto. Han blev først under skilsmis-sen bekendt med, at man kunne få indsat erstatningssummer på en beskyttet konto.

Vedrørende "aftalesagen" har han forklaret bl.a., at han hverken har under-skrevet ægtepagten eller begunstigelseserklæringen. Hans underskrift er blevet forfalsket. Han har ikke deltaget i den grafologiske undersøgelse, som Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte ensidigt har indhentet. Han har heller ikke været involveret i syn og skøn i form af en grafologisk undersøgelse i den sag, som hans døtre har anlagt mod ham, idet undersøgelsen i den sag er foretaget på baggrund af kopier af kopier af hans underskrift.

Han og Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte havde drøftet skilsmisse i 2018, men Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte havde gjort det klart for ham, at de ikke kunne blive skilt, førend huset var istandsat. Drøftelserne faldt til jorden, og skilsmisse var ikke på tale igen, før han flyttede. Det var så-ledes ikke på tale, at de skulle skilles, da ægtepagten og begunstigelseserklæ-ringen blev udarbejdet. Han har ikke haft mailkorrespondancen med PFA Pen-sion i april 2019 eller mailkorrespondancen med Advokat 2 i maj 2019. Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte havde adgang til hans mail, og det må derfor være hende, som har haft denne korrespondance.

Det er korrekt, at han i ansøgning om skilsmisse af 14. august 2019 anførte, at han og Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte havde aftalt, at han skulle betale ægtefællebidrag på 13.400 kr. pr. måned. Han var stresset, da han udfyldte erklæringen, og hans briller, som var gamle, blev ved med at falde ned. Han kunne derfor ikke se, hvad han udfyldte. Han har loyalt anført, hvad Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte ønskede.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har supplerende forklaret bl.a., at hendes situation i dag er elendig, og at hun har et dårligt helbred. Både hun og Appellant, tidligere Sagsøger er førtidspensionister.

Vedrørende ”indbosagen” har hun forklaret bl.a., at boet er blevet delt i mindelighed, og at Appellant, tidligere Sagsøger har fået udleveret det indbo, som han ville have. Indbo-et blev stillet ved en genbrugsforretning, da hun ikke ville lukke Appellant, tidligere Sagsøger ind i huset. Appellant, tidligere Sagsøger fik endvidere tilbudt at hente en række indbogenstande fra et depotrum, herunder to lænestole, et marmorbord, et chatol og et Maktabi tæp-pe. Appellant, tidligere Sagsøger ville dog ikke have disse møbler, som efterfølgende blev smidt ud, da en genbrugsforretning ikke ville have dem.

Hun efterlod endvidere det meste af indboet til Appellant, tidligere Sagsøger i huset, herunder bl.a. noget halv- og helblonde porcelæn fra Royal Copenhagen, da hun flyttede ud af den tidligere fælles bolig den 15. september 2021. Hun ved, at Appellant, tidligere Sagsøger var ved huset den 19. september 2021, men hun ved ikke, om han var inde i hu-set. Hun tror, at Appellant, tidligere Sagsøger fik udleveret Omega-urene, eller også tog han dem med, da han gik. Det indbo, som de hver har fået udlagt, fremgår af indbolisten udarbejdet af Vidne 1. Det indbo, hun har beholdt, har en værdi på ca. 25.000-30.000 kr. Det er korrekt, at de under ægteskabet købte mange ting, men de returnerede også mange af tingene igen. Da hun fik udbetalt erstatningen, brugte de ca. 300.000-400.000 kr. på indbo. Dette indbo er efterfølgende blevet solgt igen, ødelagt ved hærværk eller foræret til nonnerne på Frederiksberg. Appellant, tidligere Sagsøger var med til at forære noget af indboet til nonnerne. I 2013 fik de en indboforsikring med en forsikringssum på ca. 3 mio. kr. Årsagen hertil var, at Appellant, tidligere Sagsøger troede, at han uanset indboets reelle værdi ville få udbetalt 3 mio. kr., hvis der indtrådte en forsikringsbegivenhed. De havde ikke værdier for 3 mio. kr. De havde forsikring hos Tryg Forsikring, da de gik fra hinanden i 2019. Hun husker ikke, hvad indboforsikringssummen da var.

Det er hendes opfattelse, at skønserklæringen ikke er relevant, idet den er udarbejdet på baggrund af Appellants, tidligere Sagsøger indbolister, som er ren fiktion.

Vidne 4 var ikke en ven af huset, men deres havemand. Han har alene været i huset én gang, og han har ikke kendskab til værdien af deres indbo.

Hun har efter ~~skilsmis~~ skiftet stil, og hun er ikke længere interesseret i franske antikviteter.

Vedrørende ”aftalesagen” har hun forklaret bl.a., at ægtepagten og begunstigelsesaftalen blev underskrevet den 25. marts 2025. De søgte ikke om skilsmisse på dette tidspunkt, da Appellant, tidligere Sagsøger ville have, at huset først skulle sættes i stand. De har dog drøftet skilsmisse siden i hvert fald 2017.

De tog i ægtepagten forbehold for, at ”det juridiske” skulle aftales senere, da der ikke havde været en advokat inde over udarbejdelsen af aftalen. Hun havde opsagt sine pensioner og havde derudover fået udbetalt ca. 2 mio. kr. i erstatning. Det var derfor rimeligt, at de skulle dele Appellants, tidligere Sagsøger pension, idet hun også skulle tage sig af børnene og hunden. Hun tror, at Appellant, tidligere Sagsøger skrev under på aftalen, da han mente, at den var fair.

Hun husker ikke, om det var hende eller Appellant, tidligere Sagsøger, som tog kontakt til Advokat 2 i april 2019, men det var efter fælles forståelse. De havde efterfølgende et telefonmøde med advokaten.

Vedrørende erstatningssagen har hun forklaret bl.a., at hun ikke ved, hvorfor det ikke på pantebrevet blev noteret, at indfrielsen var sket med kreditorbeskyttede midler. De optog mange år senere nye lån i huset til bl.a. en havestue. Disse lån blev ikke indsat på en kreditorbeskyttet konto.

Vidne 4 har forklaret bl.a., at han har kendt Familie siden 1998 og er kommet i deres hjem frem til, at Appellant, tidligere Sagsøger og Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte gik fra hinanden. Han har derfor kendskab til, hvilket indbo, der var i familiens hjem. Han husker, at der bl.a. var to rokokostole, et hvidt spisebord af ukendt mærke, nogle hvide spisebordsstole og nogle tæpper i huset. Han ved ikke, om tæpperne var persiske tæpper. Han tror, at parrets indbo var dyrt, da det så dyrt ud, og de havde fortalt ham, at mange af møblerne var købt hos auktionshuse. Han husker endvidere, at Appellant, tidligere Sagsøger havde meget værktøj.

Han har også været i hjemmet, efter at Appellant, tidligere Sagsøger flyttede, da han har hjulpet med at opføre et køkken. Indboet var på dette tidspunkt det samme indbo, som da Appellant, tidligere Sagsøger boede der. Da Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte 2021 var fraflyttet huset, var han på ejendommen med Appellant, tidligere Sagsøger. De var ikke inde i huset.

Vidne 1 har supplerende forklaret bl.a., at de har forsøgt at udlevere nogle ejendele til Appellant, tidligere Sagsøger. De skrev således til Appellant, tidligere Sagsøger, at de havde sendt nogle genstande til opbevaring på et depot, som han kunne hente. De sendte genstandene til opbevaring på depot, da de havde en mistanke om, at Appellant, tidligere Sagsøger ville snyde i forbindelse med bodelingen og vurdere indboet forkert. Appellant, tidligere Sagsøger ville ikke have genstandene, som blev opbevaret i depotet, og de smed derfor genstandene ud. De havde ved en søgning efter genstandene på internet-tet vurderet, at genstandene ikke havde en værdi. De efterlod derudover de en række ejendele til Appellant, tidligere Sagsøger i huset, da de flyttede. De tillod ikke Appellant, tidligere Sagsøger at komme ind i huset efter, at han forlod det den 14. august 2019.

Hun kan ikke genkende, at hendes forældre skulle have haft indbo til en værdi af 1,8 mio. kr., og hun fastholder, at indbolisten, som hun har udarbejdet sammen med sin mor og søster, er retvisende.

Hun husker, at ”mormors bord” var i alrummet med nogle tilhørende stole. Der var endvidere nogle gule stole fra D’Angleterre, et marmorbord, en guldlampe, et maleri, som efterfølgende er gået til grunde, et spillebord, nogle kasser med julepynt, et hvidt chatol, en hvid lædersofa, som var i stykker, et gammelt tæppe, som lignede et ægte tæppe, et sybord, et bornholmerur samt et mindre ur. Der var derudover et vitrineskab, en skænk og et hvidt bord. Ved brændeovnen var der en kurvestol og ”farmors bogskab”. Spisebordet var et hvidt ovalt bord.

Sofaen og gulvtæppet er blevet smidt ud, men de har beholdt et gulvtæppe og ”farmors bogskab”, som nu står i hendes mors soveværelse.

Vedrørende ægtepagten og begunstigelseserklæringen har hun forklaret, at hendes forældre underskrev dokumenterne den 25. marts 2019, og at ægtepagten herefter blev indscannet. Hun mener, at de underskrev dokumenterne lidt efter frokost. Hun var ikke i skole denne dag, da hun var ved at være færdig på gymnasiet og derfor læste til eksamen. På dette tidspunkt drøftede hendes forældre muligheden for at blive skilt, og drøftelserne fortsatte frem til august, hvor Appellant, tidligere Sagsøger flyttede.

Skønsmand har forklaret bl.a., at hun kan vedstå sine besvarelser i skønserklæringen. Hun er uddannet taksator og har arbejdet i forsikringsbranchen i en lang årrække, hvor hun bl.a. har opgjort genstandes værdi, som er gået til grunde som følge af f.eks. brand eller tyveri. Indboet er opgjort til 1,8 mio. kr. på baggrund af de af Appellant, tidligere Sagsøger udarbejdede lister over indboet og er opgjort til dagsværdien. Hun har ikke fået fremlagt billeder af eller kvitteringer for køb af genstandene og kender derfor ikke genstandes alder eller stand. Værdien af en række af genstandene er således opgjort skønsmæssigt og er fastsat til den lavest mulige værdi. Det har ikke været muligt at opgøre genanskaffelsesværdien af indboet, da hun ikke har haft nok oplysninger om genstandene. Hvis parterne havde været indkaldt til en skønforretning, ville det kunne have ændret vurderingen af indboet, da hun i så fald kunne have fået flere oplysninger om indboet. En indboforsikringssum på 2.993.000 kr. er til den høje side, idet en sådan normalt udgør 1-1,5 mio. kr. for en familie.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med deres påstandsdokumenter.

Appellant, tidligere Sagsøger har i sit påstandsdokument anført følgende bl.a.:

”ANBRINGENDER

Appellants, tidligere Sagsøger muligheder for at få del i indboet og erstatningsbe-tingelserne

Det fremgår af Retten i Roskildes dom, at: ”*Bobehandler har lagt til grund, at indboet er delt i mindelighed.*” Dette er ingenlunde korrekt, jf. følgende:

Appellant, tidligere Sagsøger havde ingen adgang til parternes tidligere fælles hjem efter flugten derfra i 2019. Ikke engang sit tøj og personlige ejende-le, kunne han få lov at udtage for Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, jf.[...].

Det var altså nødvendigt med fogedens bistand, jf. [...], hvori det blev gjort klart at: ”*Din klient er ikke velkommen på adressen, og han vil ikke få adgang til ejendommen.*” Samtidig forbød bobehandleren tillige Appellant, tidligere Sagsøger at komme derind, hvorfor han ingen mulighed hav-de.

Det gøres på den baggrund gældende at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte ved sin adfærd, har handlet ansvarspådragende og derfor har gjort sig erstatnings-ansvarlig for Appellants, tidligere Sagsøger økonomiske tab i denne anledning.

I henhold til ægtefællelovens § 28 stilles der ikke noget krav om at erstatningsbetingelserne skal være opfyldte. Dette er de dog desuagtet i denne konkrete sag, hvorfor der kort redegøres herfor i følgende:

Der er årsagsforbindelse mellem Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte handlinger samt und-ladelser og det økonomiske tab Appellant, tidligere Sagsøger er påført. Hvis Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte loyalt havde medvirket til en deling af indboet, ville Appellant, tidligere Sagsøger ikke være blevet påført et økonomisk formuetab. Det er samtidig en hel påregnelig følge af Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte handlinger og und-ladelser, at Appellant, tidligere Sagsøger er tvunget til indkøb af nye møbler, tæpper og tøj mm.

Hvorvidt Appellant, tidligere Sagsøger måtte være af opfattelsen Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har medtaget indbogenstandene er i og for sig overordnet set irrelevant, da Appellant, tidligere Sagsøger gør gældende, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte i hvert fald bær-er årsagen til effekterne er gået til grunde eller ikke deles med Appellant, tidligere Sagsøger og dermed også kan holdes ansvarlig herfor, da hun havde rådig-heden over dem – og uanset hvad – ikke har draget omsorg.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har ved sin adfærd allerede udlagt indboet til sig selv, jf. ægtefællelovens § 28, hvorved udlægstidspunktet er indtrådt på op-hørsdagen den 14. august 2019, idet der ingen adgang herefter var.

Man kan ikke pålægge bevisbyrden alene på Appellant, tidligere Sagsøger for, om effekterne var der eller ikke. Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har da tillige en bevisbyrde for, at hun har udleveret effekterne til Appellant, tidligere Sagsøger. Det er be-mærkelsesværdigt, jf. efterstående, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte nemlig ej bestri-der, at han har fået dem.

Lister der ligger til grund for skønsklæringen

Appellant, tidligere Sagsøger har under ankesagen fremlagt [...], som er indarbejdet i skønserklæringen af 1. oktober 2024, som værende de vurdere-de genstande/effekter.

Der er tale om meget udførlige lister, som bl.a. er underbygget af familiens indboforsikring i [...] fra GF Forsikring, hvoraf det fremgår, at indboet er forsikret for knapt 3. mio. kr. (2.993.000,00 kr.), den fælles bankkonto i [...], bankudskrifter fra 1998-2019 i [...] og køb på Lauritz i [...].

Det er korrekt, at listerne er ”*hjemmelavet*”, som Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte anfører. Men sidstnævnte har ej villet medvirke til sagens oplysning, som gøres gældende, skal have processuel skadevirkning, jf. følgende:

Landsretten modtog bemærkninger af 1. november 2023 fra Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, hvoraf bl.a. fremgår, at: ”*I nærværende sag har Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte in-gen indvendinger i mod begæringen om syn og skøn.*”

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har haft lejlighed til at stille egne spørgsmål, herunder særligt ved at fremkomme med egne lister. Dette har Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte ej gjort. Det er herved Appellants, tidligere Sagsøger opfattelse at det derved må lægges til grund, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har været enig i, at genstandene har befundet sig i det tidligere fælles hjem, da det ellers må antages at det var gjort gældende fra Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte side, at der var tale om overflødig bevisførelse i medfør af retsplejelovens § 341, som skulle nægtes at kunne finde sted.

Dertil så har det da også formodningen imod sig, at: ”*alt uden undtagelse*”, jf. e-mail af 15. december fra Appellants, tidligere Sagsøger advokat til Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte advokat i [...], er forsvundet ud i den blå luft. Dette understøttes da tillige af, at de få påståede ødelagte effekter, der ikke er en del af ankesagen, jf. neden for om opgørelse af påstanden, har Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte alene opgjort til hele 69.550 kr., jf. [...].

Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte indsigelse om fremgangsmåden ved den afholdte skønforretning

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har i sit påstandsdokument anført, at det bestrides: ”*skønserklæringen kan tillægges nogen bevisværdi, idet det fremgår af retsplej-ovens § 203, stk. 1, at skønsmænd skal give parterne underretning om sted og tidspunkt for skønforretningen.* Der er tale om effekter der ikke er rør-lige, og derfor er det en skrivebordsvurdering, som skønsmænd i sa-gens natur ikke kan indkalde til. Således er nemlig ikke et åsted som den klassiske entrepriseretlige fejl og mangels vurdering ved syn og skøn f.eks. tager sigte på, fordi der intet var at overvære. Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte indsigelser om at skønserklæringen derfor skulle være uden bevis-værdi er altså grundløs og bør afvises. Navnlig idet at det tillige frem-går af bestemmelsens stk. 2, at hun ej har indgivet en klage.

Syn og skøn samt værdiansættelsesmetoden herfor

Skønserklæringen konkluderer på spørgsmål 2 omkring

handelsværdi-

en, at der er for: 1.833.891 kr.

Skønsmanden anfører, at: *”Ligeledes er det svært at komme med en genanskaffelses værdi (nypris) da der mangler nøjagtig beskrivelse af genstanden for at kunne finde en nypris – derfor er flere steder ikke beskrevet med ny-værdi men kun som handelsværdi/dagsværdi.”*

Konklusionen er altså også kun opgjort som handelsværdien, da som det fremgår af skønserklæringen, er der de fleste steder slet ikke værdi-ansat en genanskaffelsesværdi som der spørges til i spørgsmål 1.

Som svar på spørgsmål 3 oplyser skønsmanden, at der mangler tøj og smykker fra Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, og: *”generel når man sætter en sum i forsikringsverden får man jo besked på at man skal sætte den ud fra nyværdien og **så er den jo ok. 2.993.000 kr. er generelt en høj sum som også viser at det er et hjem med højere værdier end et gennemsnits hjem**”*.

Skønsmanden bekræfter derfor samlet set at den høje forsikringssum i [...] er korrekt og svarer til, at det er et hjem med højere værdier end gennemsnitshjemmet, hvilket de fremlagte lister også viser.

Selvom at den af Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte udviste adfærd – potentielt set – kunne berettigede et krav opgjort efter, hvad der i forsikringsterminologien betegnes som genanskaffelsesværdien, der er højere, baserer den af Appellant, tidligere Sagsøger nedlagte sig påstand kun på handelsværdien, hvor-for diskussionen er overflødig.

Det gøres derfor gældende, at Appellant, tidligere Sagsøger som minimum har krav på 50 % af indboets værdi.

Opgørelse af påstandsbetøbet

Appellant, tidligere Sagsøger har i dette påstandsdokument forhøjet påstanden fra 700.000 kr. til 916.945,50 kr. med tillæg af rente fra den 14. august 2019, svarende til halvdelen af det af skønsmanden prisfastsatte.

Appellanten er klar over, at dette formelt set er sket efter forberedelsens afslutning, men har ikke haft mulighed for det før skønserklæringen forelagde, hvorved det gøres gældende, at det er undskyldeligt.

I erkendelse af at der måske sker et afbrudt skifte efter ÆSKL § 30 har Appellant, tidligere Sagsøger i ankesagen valgt ikke at opretholde kravet omkring ødelagt indbo for påstået hærverk af 69.550 kr., da det findes uden betydnings, fordi beløbet anses for indeholdt i påstandsbetøbet, der vedrører halvdelen af indboet.

SAGSOMKOSTNINGER

Der bedes ved udmålingen heraf, tages hensyn til, at det er Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, der bærer årsagen til sagens opståen ved at umuliggøre fordeling og ej medvirke til sagens oplysning. Derfor gøres det gældende:

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte **i)** skal bære samtlige omkostninger i anledning af det nødvendige syn og skøn samt **ii)** til dækning af Appellants, tidligere Sagsøger rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand, skal hun betale et passende beløb herfor henset til sagens langvarige forløb, det omfattende

de syn og skøn, der har været i sagen og som følge af sagsgenstandens værdi.”

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har i sit påstandsdokument anført følgende bl.a.:

”Anbringender:

I byretten omhandlede sagen fra Appellants, tidligere Sagsøger side erstatnings-krav for forringelse af ejendommen samt erstatningskrav for indbo. Ankestævningen omtaler alene erstatningskrav for indbo, hvorfor det lægges til grund, at anken alene vedrører dette forhold.

Det fremgår af ægtefælleloven § 28, at ægtefællernes aktiver indgår i formuedelingen med værdien på udlægstidspunktet eller ved skiftets afslutning, hvis de ikke forinden er udlagt. Det bestrides derfor, at der er hjemmel til at opgøre et erstatningskrav efter genanskaffelsesværdi-en. Det bestrides ligeledes, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har stjålet Appellants, tidligere Sagsøger indbogenstande.

Appellant, tidligere Sagsøger har bevisbyrden for, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte er i besiddelse af det indbo, som Appellant, tidligere Sagsøger påstår, hvilket bestrides.

Som dokumentation herfor har Appellant, tidligere Sagsøger fremlagt [...]. Alle listerne er hjemmelavet, og det er uklart, hvorvidt Appellant, tidligere Sagsøger påstår, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har medtaget alle disse indbogenstande.

Derudover fremgår der ingen dokumentation for erhvervelse af disse genstande, eller at parterne ejede dem på skilsmissetidspunktet samt, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte skulle have taget dem med ved skilsmissen/bodelingen. Det bemærkes i den forbindelse, at [...] naturligvis ikke dokumenterer erhvervelse af de påstået indbogenstande.

Derudover har Appellant, tidligere Sagsøger bevisbyrden for værdien af det på-gældende indbo. I den forbindelse har Appellant, tidligere Sagsøger forsøgt sig med et syn og skøn. Det bemærkes, at skønsmanden alene har foretaget sin vurdering ud fra Appellants, tidligere Sagsøger egne lister, og at disse lister ingen bevisværdi har, ligesom de heller ikke indeholdte nærmere speci-ficering om model/mærke.

Skønserklæringen beviser således hverken, at indbogenstandene er erhvervet, eller at parterne ejede dem ved skilsmissetidspunktet, ligesom det heller ikke beviser, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte var/er i besiddelse af dem. Omkring værdien af de påstående genstande, kan denne heller ikke til-lægges nogen særlig bevisværdi, da beskrivelserne – som skønsmanden selv anfører i sin skønrapport – er mangelfulde.

Derudover bestrides det i øvrigt, at skønserklæringen kan tillægges nogen bevisværdi, idet det fremgår af retsplejelovens § 203, stk. 1, at skønsmanden skal give parterne underretning om sted og tidspunkt for skønshandlingen. Formålet med skønshandlingen, som er et indledende møde, er dels en gennemgang af de foreliggende oplysninger og dels en gennemgang af spørgsmålene med henblik på at sikre, at

skønsmanden har forstået disse korrekt. En sådan skønsforretning er obligatorisk, og da denne ikke er afholdt, kan skønserklæringen ikke tillægges nogen bevisværdi og bør udgå af sagen.

Endeligt bestrides det, at størrelsen af parternes indboforsikring kan tillægges nogen bevismæssig betydning.

Da Appellant, tidligere Sagsøger således ikke har dokumenteret hvilke ejendele Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte angiveligt skulle være i besiddelse af samt værdien af disse, gøres det gældende, at der skal ske stadfæstelse.

Sagsomkostninger

Ved udmålingen af sagsomkostningerne bedes der taget hensyn til at der har været et omfattende og langstrakt forløb omkring syn og skøn.”

BS-24949/2023-OLR

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har i sit påstandsdokument anført følgende bl.a.:

”ANBRINGENDER:

Appellants, tidligere Sagsøger underskrift

På grundlag af den grafologiske undersøgelse, jf. [...], som er en skønserklæring i sagen mellem parrets døtre og Appellant, tidligere Sagsøger om-handlende indholdet af aftalen benævnt ”ægtepagt”, gøres det gældende, at aftalerne, jf. [...] er underskrevet af Appellant, tidligere Sagsøger.

Dette understøttes ligeledes af,

at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte ophævede sin daværende pensionsordninger, jf. [...] og anvendte sin personskadeerstatning på 2.005.304,96 kr. på parternes forbrug, hvorfor det giver mening, at parterne i forbindelse med skilsmissen har indgået en aftale om, at Appellants, tidligere Sagsøger invalidepensionsydelse og kapitalpension skulle deles ligeligt,

at parterne allerede i 2017 også indgik en aftale omkring deling af pensioner m.v.

at Appellant, tidligere Sagsøger i 2018, jf. [...] forsøgte at få tinglyst en ægtepagt med nogenlunde samme indhold som [...],

at Appellant, tidligere Sagsøger underskrev ægtepagten med sin egen NemID i 2018, jf. [...],

at Appellant, tidligere Sagsøger på intet tidspunkt fra 2017 og frem til 2020 har politianmeldt Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte for dokumentfalsk og/eller bedrageri eller i øvrigt gjort indsigelser mod de påståede forfalskede underskrifter og den påståede falske brug af Appellants, tidligere Sagsøger NemID,

at Appellant, tidligere Sagsøger i sin ansøgning om skilsmisse, jf. [...] selv henviste til, at parterne havde indgået en aftale, og at han skulle betale 13.400 kr., som svarer til beløbet i [...],

at Appellant, tidligere Sagsøger, jf. [...], instruerede banken i, hvorledes aftalen benævnt ægtepagt, jf. [...] skulle forstås, hvilket bekræfter, at han selv havde underskrevet aftalen,

at Appellant, tidligere Sagsøger i sin mail af 26. august 2019, [...], alene henviste til, at aftalen kunne være ugyldig som følge en ensidighed, og at han in-tet nævnte om forfalskning af hans underskrift,

at Appellant, tidligere Sagsøger over for Familieretshuset bekræftede aftalerne og bad om at modtage skilsmissepapirerne, jf. [...], og

at Vidne 1 har bekræftet, at Appellant, tidligere Sagsøger har underskrevet aftalerne, jf. [...].

Aftalernes gyldighed

I henhold til ægtefælleloven § 32 kan parterne indgå en aftale om deling af formuen i forbindelse med en skilsmisse. Efter bestemmelsen indtræder aftalefriheden, når en skilsmisse er aktuel, og den indgås med henblik på en forestående formuedeling.

Spørgsmålet om, hvorvidt aftalerne, jf. [...] blev underskrevet i forbindelse med skilsmissen er ikke berørt i Appellants, tidligere Sagsøger påstandsdokument for byretten. Appellant, tidligere Sagsøger procederede ej heller på an-bringendet i byretten.

Sagsforløb, der bekræfter, at aftalerne blev indgået i forbindelse med skilsmissen

Forløbet var således, at parterne hvert fald siden 2017 – 2018 har drøftet en skilsmisse. Det fremgår dels af Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte forklaring i Østre Landsret, jf. [...], hvoraf det fremgår, at parterne har drøftet skilsmisse siden 2017.

I 2017 indgik parterne også den aftale, der er fremlagt som [...]. Aftalen er dateret den 25. september 2017.

Appellant, tidligere Sagsøger har i retten i Roskilde, jf. [...] forklaret, at han i 2018 sagde til Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, at han ville skilles.

Parterne forsøgte ligeledes at få tinglyst en ægtepagt i 2018, jf. [...], hvilket dog blev afvist af Tinglysningsretten. Opmærksomheden henledes på, at ægtepagten, jf. [...] ikke er identisk med indholdet i aftalen benævnt ”ægtepagt”, jf. [...], men vedrører de samme spørgsmål.

Den 25. marts 2019 indgik parterne aftalen benævnt ”ægtepagt”, jf. [...] og en begunstigelseserklæring, jf. [...]. Aftalen, jf. [...] er ikke tinglyst og er ikke en ægtepagt i ægtefællelovens § 20’ forstand, men en bodelingsaftale, jf. ægtefælleloven § 32. Aftalen i [...] vedrører en deling af Appellants, tidligere Sagsøger invalidepension i PFA samt en række andre forhold, herunder at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte skulle have 100.000 kr. ekstra i forbin-

delse med skilsmissen. Aftalen i [...] vedrører deling af Appellants, tidligere Sagsøger kapitalpension.

Det bemærkes, at aftalen i [...] ikke er dateret. Parterne skrev og underskrev dog begge aftaler samme dag, hvilket understøttes af, at aftalen, jf. [...] henviser til begunstigelseserklæringen.

At aftalen i [...] er underskrevet den 25. marts 2019, fremgår dels af Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte forklaring, jf. dommen s. 7, dels af [...] og dels af [...], hvor det fremgår, at aftalen scannes ind den 1. april 2019.

At der var tale om en aktuel skilsmisse siden underskriften den 25. marts 2019 og frem til skilsmisseansøgningen den 14. august 2019 understøttes af [...]. Af dette bilag fremgår det, at Familie i perioden fra 9. april 2019 (ca. 14 dage efter underskrivelsen af aftalerne) og til 19. juni 2019 (ca. 2 måneder før skilsmisseansøgningen) havde en dialog med Advokat 2 omkring skilsmissen. Korrespondancen understøttes af [...], der er korrespondance med PFA Pension.

Den 4. juli 2019 skrev Appellant, tidligere Sagsøger ligeledes til banken omkring deling af sin pension, [...].

Parterne søgte dog fortsat ikke om skilsmisse fordi, de manglede at få istandsat den fælles ejendom, så den kunne sælges. Der blev derfor først søgt om skilsmisse den 14. august 2019 efter en voldsom episode mellem parterne. Det bemærkes i den forbindelse, at Appellant, tidligere Sagsøger i sin skilsmisseansøgning, jf. [...], skrev, at parterne selv havde aftalt beløbet på 13.400 kr., hvilket ligeledes bekræftede, at aftalen, [...], var indgået i forbindelse med skilsmissen.

Familieretshuset konkluderede, jf. [...], at der var lavet en aftale om deling af pensioner i forbindelse med bodelingen, som trådte i stedet for ægtefællebidrag, hvilket Appellant, tidligere Sagsøger bekræftede.

Sagen overgik til bobehandler, som den 13. september 2021 kom med en indstilling, jf. [...], om at bodelingsaftalerne var gældende, selvom de var underskrevet ca. 4,5 måneder før indlevering af skilsmissebegæringen. Bobehandler lagde i den forbindelse vægt på, at parterne tidligere havde drøftet skilsmisse.

Juridiske bemærkninger omkring ”forbindelseskrauet” mellem skilsmisse og aftaler

Efter ægtefællelovens § 32 indtræder aftalefriheden, når en skilsmisse er aktuel, og den således indgås med henblik på en forestående formuedeling. Der gælder ej heller nogle formkrav eller datokrav til en aftale efter ægtefælleloven § 32. Aftalen kan endvidere fremsættes mundtligt. Begge aftaler opfylder § 32.

Tidligere højesteretspræsident Thomas Rørdam påpeger i U.1980B.122 anfører:

” Det er næppe muligt at angive helt præcist, hvor aktuel en separation eller skilsmisse skal være for at ægtefælle formløst vil kunne indgå aftaler om boets deling. Dog må det antages, at tilstrækkelig aktualitet vil foreligge i alle tilfælde, hvor ægtefæller befinder sig i en situation, der gør det naturligt for dem at træffe aftale om ordningen af deres forhold ved en forventet eller i det mindste nogen grad sandsynlig separation eller skilsmisse. Det er fra dette tidspunkt, at det ikke længere har nogen mening at opretholde et krav om ægtepagt – under forudsætning af, at separation eller skilsmisse følger i kontinuitet af aftalen.

Bodelingsaftaler, der derimod indgås med henblik på en separation eller skilsmisse af en rent hypotetisk karakter, kræver givetvis ægtepagt.”

Der henvises ligeledes til U.1979.752U, hvor en erklæring blev underskrevet den 3. april 1976, mens ægtefællerne først blev skilt den 9. september 1976. I den pågældende sag fandt retten ikke, at aftalen krævede ægtepagt. Aftalen blev dog i stedet tilsidesat efter ægteskabslovens § 58, hvilket dog ikke er relevant for nærværende sag.

Det fremgår ligeledes af Thomas Rørdam:

” Og når blot separation eller skilsmisse indtræder i en vis kontinuitet af ægtefællernes bodelingsaftale, er der efter omstændighederne ikke noget i vejen for, at den formløse aftale vil kunne anerkendes som gyldig, selvom den er truffet et stykke tid, før skiftegrunden kom til at foreligge.

Det fremgår således af ovenstående, at bodelingsaftaler kun kan indgås ved en aktuel skilsmisse. Det fremgår dog ligeledes af ovenstående, at kravet om aktualitet er opfyldt, når blot parterne befinder sig i en situation, der gør det naturligt at træffe aftaler om ordningen ved en forventet eller nogen grad sandsynlig skilsmisse. Kravet om aktualitet er således det afgørende, og kravet om aktualitet ses ikke at kræve en særlig høj tærskel for at være opfyldt.

I nærværende sag kan det konstateres, jf. ovenstående sagsforløb, at parterne siden 2017 – 2018 har drøftet en skilsmisse uden, at parterne på noget som helst tidspunkt har besluttet sig for ikke at skilles. Dette er bl.a. illustreret ved, at de forhold som anføres i aftalen fra 2017, jf. [...] og ægtepagten, jf. [...] vedrører de samme forhold, som fremgår af [...].

Dertil kommer parternes korrespondance, jf. [...]. Disse bilag viser, at der er tale om en aktuel skilsmisse, og som har været aktuel siden underskriften den 25. marts 2019.

At retten henviser til, at der ikke var indgivet anmodning om separation eller skilsmisse, og at en sådan begæring heller ikke blev indgivet umiddelbart efter, at aftalen var indgået, mener jeg ikke kan have betydning, når det i øvrigt fremgår af sagens omstændigheder, at skilsmissen har været aktuel siden hvert fald 2018.

Det gøres ligeledes gældende, at vidnerne Vidne 1 og Vidne 2 kan bevidne, at der var tale om en aktuel skilsmisse i perioden fra aftalernes underskrift til skilsmisseansøgningen.

På den baggrund gøres det gældende, at aftalerne, jf. [...] er indgået i forbindelse med parternes skilsmisse, jf. ægtefællelovens § 32.

Aftale benævnt ”Ægtepagt” – Principalt påstand

Omkring den principale påstand er den udmålt som et engangsbeløb af de 13.400 kr. betalt over 79 måneder fra ophørsdagen og frem til den 1. marts 2026.

Baggrunden for den principale påstand er, at parternes konfliktniveau er så voldsomt, herunder at Appellant, tidligere Sagsøger har været tiltalt for vold mod Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, og at hun lever under beskyttet adresse, hvorfor det ikke kan forventes, at Appellant, tidligere Sagsøger fremadrettet kan administrere en månedlig afdragsordning, og at det vil være en voldsom belastning for Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, hvis hun hver måned skal indbringe Appellant, tidligere Sagsøger for fogedretten, fordi han ikke overholder parternes aftale eller i øvrigt have kontakt med ham.

Det gøres på den baggrund gældende, at den månedlige betaling på 13.400 kr. fra ophørsdagen og frem til den 1. marts 2026 skal udbetales som et engangsbeløb i forbindelse med bodelingen. Beløbet kan opgøres til (13.400 kr. x 79 måneder) 1.058.600 kr.

Der henvises til afsnittet nedenfor vedr. spørgsmålet om, hvorvidt den månedlige betaling skal være 13.400 kr. eller 8.442 kr.

Det gøres ligeledes gældende, at parterne har aftalt, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte forlods af nettofællesformuen skal modtage 100.000 kr.

Aftale benævnt ”Ægtepagt” – subsidær påstand

I stævningen henvises der flere gange til, at det ikke er muligt at dele invalidepensionen fra PFA. Det bemærkes, at parternes aftale, jf. [...] ikke anfører, at invalidepensionen skal deles, og det er heller ikke, hvad Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte gør gældende i nærværende sag.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte gør i stedet gældende, at den månedlige ydelse der udbetales fra PFA pension, skal deles ligeligt. Parterne har således reelt truffet en afgørelse, der træder i stedet for ægtefællebidrag.

Det har således ingen betydning, hvorvidt selve invalidepensionen kan deles.

Til støtte for den subsidære påstand gøres det gældende, at parterne har indgået en aftale om, at Appellant, tidligere Sagsøger hver måned skal betale Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte 13.400 kr. svarende til halvdelen af Appellants, tidligere Sagsøger brutto invalidepensionsydelse.

Bobehandler skriver i sin indstilling, jf. [...], at aftalen må forstås således, at Appellant, tidligere Sagsøger skal betale halvdelen af nettobeløbet, i alt 8.442 kr. pr. måned. Det bestrides, at der er hjemmel til denne fortolkning, i det fortolkningen strider direkte imod parternes aftale, jf. [...].

Skatteteknisk er der heller ikke noget, der forhindrer dette.

Tværtimod vil en stadfæstelse af bobehandlers indstilling medføre det problem, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte vil blive beskattet af de fremtidige ikke forfaldne betalinger. Bobehandler har nemlig i sin indstilling allerede fra-trukket den af Appellant, tidligere Sagsøger afholdte skat. Såfremt Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte herefter månedligt får overført 8.442 kr., vil hun naturligvis også blive beskattet af dette, hvorved hun reelt betaler skat to gange af det aftalte beløb og dermed reelt kun modtager 5.318,46 kr. ud af det aftalte beløb på 13.400 kr.

Opmærksomheden henledes i øvrigt på, at Appellant, tidligere Sagsøger i stævningen s. 7, ligeledes anfører:

”Sagsøgte kræver 50 % brutto af invalidepensionen, det kan ikke uden videre ændres til et nettobeløb.”

Ovenstående kan således ikke forstås som andet end, at Appellant, tidligere Sagsøger er enig i, at der ikke er hjemmel til at ændre aftalen fra et bruttobeløb til et nettobeløb. På den baggrund gøres det gældende, at parterne er enige om, at Appellant, tidligere Sagsøger hver måned fra ophørsdagen til den 1. marts 2026 skal betale Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte 13.400 kr.

Det gøres ligeledes gældende, at parterne har aftalt, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte forlods af nettofællesformuen skal modtage 100.000 kr.

Aftale benævnt ”Ægtepagt” – mere subsidiære påstand

Den mere subsidiære påstand relaterer sig til det tilfælde, at retten -imod ordlyden af parternes aftale – finder, at Appellant, tidligere Sagsøger alene skal betale Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte nettobeløbet af 13.400 kr., dvs. 8.442 kr. I så fald gøres det gældende, at de forfaldne og fremtidige betalinger skal falde som et engangsbeløb på samme måde som i den principale påstand. Der henvises til anbringenderne under den principale påstand.

Aftale benævnt ”Ægtepagt” – mest subsidiære påstand

Til støtte for den mere subsidiære påstand henvises der til bobehandlers redegørelse, jf. [...], hvor bobehandleren konkluderer, at aftalen må forstås således, at Appellant, tidligere Sagsøger skal betale 50 % af nettobeløbet fra invalidepensionen til Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte.

Aftale benævnt ”Begunstigelseserklæring” af 25. marts 2019

Det følger af parternes aftale, jf. [...], at parterne har aftalt en deling af Appellants, tidligere Sagsøger kapitalpension.

I den forbindelse forhindrer ægtefællelovens § 34 ikke, at parterne i forbindelse med en skilsmisse aftaler, at Appellants, tidligere Sagsøger kapitalpen-sion skal deles med halvdelen til hver.

Det bestrides i øvrigt, at aftalelovens § 36 skulle finde anvendelse i nærværende sag. Det bemærkes i den forbindelse, at aftalerne i store træk stiller parterne ligeligt efter bodelingen. Dette er ikke urimeligt, særligt under hensyntagen til at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har hævet sine pensio-ner og brugt sine personskadeerstatning, [...].

På den baggrund gøres det gældende, at der skal ske frifindelse forstået på den måde, at bobehandlers indstilling stadfæstes, hvorefter der sker deling af kapitalpensionen.

Sagsværdi og sagsomkostninger

Sagsværdien af aftalen, jf. [...] er 13.400 kr. over 79 måneder, i alt 1.058.600 kr. Dertil kommer 100.000 kr., som Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte i forbindel-se med aftalen skulle udtage forlods. Den samlede værdi af aftalen, jf. [...] er derfor 1.158.600 kr.

Sagsværdien af aftalen, jf. [...] består af Appellants, tidligere Sagsøger kapitalpen-sion på 2.013.314 kr. Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte krav består af betaling af halvdelen af kapitalpensionen, i alt 1.006.657 kr.

Samlet er sagsværdien i nærværende sag 2.165.257 kr., og det gøres derfor gældende, at sagsomkostningerne skal fastsættes ud fra dette be-løb.”

Appellant, tidligere Sagsøger har i sit påstandsdokument anført følgende bl.a.:

”ANBRINGENDER

Ad afvisningspåstand for aftale benævnt ”Ægtepagt” +

”Begunstigelseserklæ-ring” af 25. marts 2019

Af Vejledning om behandling af civile sager ved landsretterne af 16. december 2019 pkt. 2.1 fremgår:

”Appellantens påstand under ankesagen skal bestå af to dele: 1.

appellanten skal indlede sin påstand med at oplyse, hvilken dom der ankes med angivelse af byrettens navn og dommens dato 2. appellanten skal skrive, hvilket resultat der ønskes i ankesagen.” Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har i sin påstand ikke angivet, hvilken dom der ankes med angivelse af byrettens navn og dommens dato der er krævet. Det gøres gældende, at ankesagen allerede af denne årsag bør afvises.

Ad afvisningspåstand ang. aftale benævnt ”Ægtepagt”

De af appellanten nedlagte påstande, er uegnede til at indgå i en doms-konklusion, som følge af, at det:

1. er uklart, hvem der er ”Appellant, tidligere Sagsøger”, da dette ikke er appe-
lindstævntes fulde navn, og
2. er uklart, hvem der er ”Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte”, da dette ikke er appel-
lantens fulde navn.
3. at det ikke om beløbet benævnt 100.000 kr. fremgår at dette skal udtages forlods men ”ekstra” .

4. 4. er uklart, hvad der menes med, ”*Frifindelse, således af bobehandlers indstilling stadfæstes.*”, da der ej eksisterer en indstilling, da der sker et afbrudt skifte efter ægtefælleskiftelovens § 30 samt det er Skifteretten i Roskildes saglige kompetence at stadfæste boopgørelsen efter § 36.

Ad afvisningspåstand ang. aftale benævnt ”Begunstigelseserklæring” af 25. marts 2019

Den af appellanten nedlagte påstand, er uegnet til at indgå i en domskonklusion, som følge af, at det:

er uklart, hvad der menes med, ”*Frifindelse, således af bobehandlers indstilling stadfæstes.*”, da der ej eksisterer en indstilling, da der sker et afbrudt skifte efter ægtefælleskiftelovens § 30 mens det er Skifteretten i Roskildes saglige kompetence at stadfæste boopgørelsen efter § 36.

Ad stadfæstelsespåstand

Underskrift på ”ægtepagt” i [...] og begunstigelseserklæring i [...]

De to aftaler fremstår med underskrift af Appellant, tidligere Sagsøger. Han ved-kender sig ikke underskrifterne på aftalerne, er ikke enig i aftalernes indhold samt ved ikke, hvem der har skrevet under på aftalerne.

Han ved dog, at det ikke var ham, men formodentligt Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, som forsøgte at få ægtepagten i [...] tinglyst. Som det fremgår af bl.a. [...], skriver Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte tillige fra Appellants, tidligere Sagsøger e-mail.

Politiet har i [...] standset efterforskningen af anmeldelsen, Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte indgav mod Appellant, tidligere Sagsøger for at have afgivet falsk forklaring i retten om, at han ikke havde underskrevet dokumenterne.

Den grafologiske undersøgelse i [...], er indhentet før retssagens anlæg og kan i henhold til praksis derfor godt fremlægges. Den lider dog af væsentlige bevismæssige problemer, idet rekvirenten heraf, er Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, som tillige har finansieret den. Appellant, tidligere Sagsøger har hver-ken haft lejlighed til at udtale sig eller komme med bemærkninger af nogen art, hvorfor den ej er objektiv og derfor ubrugelig.

Ydermere så er det tvivlsomt om en grafolog kan betegnes som væren-de sagskyndig. Der findes ingen officiel uddannelse i Danmark, der gi-ver eksklusiv ret til at betegne sig som grafolog. Det betyder, at alle kan betegne sig som ”grafolog”. Det vides ikke, hvor mange andre grafologer som hun har opsøgt.

Den fremlagte skønserklæring i [...], er en erklæring i BS-44932/2021-SON og BS-27306/2021- SON, som også angår helt andre parter end i denne sag, hvorved, at denne slet ikke kan anvendes her.

I erkendelse heraf, der har Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte også forsøgt at få udmeldt syn og skøn. I [...], har Østre Landsret i BS-869/2021-OLR ved kendelse af 17. marts 2021 vurderet, at der ville være tale omkring overflødig be-visførelse, jf. retsplejelovens § 341 og bestemte derfor at afvise den fremsatte begæring.

I denne sag, har der med andre ord, altså ikke været udmeldt syn og skøn hverken under byretssagen eller ankesagen, og derfor gøres det gældende at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte ikke har løftet bevisbyrden for, at det skulle være Appellant, tidligere Sagsøger, som har underskrevet dokumenterne i [...]. Allerede af denne grund, så bør der ske stadfæstelse af den af Retten i Roskilde afsagte dom i 1. instans den 9. maj 2023.

Kan der støttes ret på ”Ægtepagt” i [...] og ”Begunstigelseserklæring” i [...]

Såfremt Landsretten måtte komme frem til, at Appellant, tidligere Sagsøger har underskrevet de to aftaler, gøres det vedr. ægtepagten gældende:

- ☐ at tinglysningssvaret i [...] påberåbes i sin helhed, herunder at dette aldrig blev berigtiget,
- ☐ at ægtepagten ikke er blevet tinglyst og derfor er ugyldig, jf. ægtefællelovens § 20, medmindre den betragtes som en aftale om formuedeling i forbindelse med separation/skilsmiss, jf. § 32,
- ☐ at det er usikkert, hvornår ægtepagten er fra, og at den derfor ikke kan siges at være indgået i forbindelse med en separation eller skilsmiss, hvorved retsvirkningen er, at denne er ugyldig,

og vedr. begunstigelseserklæringen:

- ☐ at begunstigelseserklæringen er en aftale om formuedeling der kræver tinglyst ægtepagt for at være gyldig (hvilket den ikke er), medmindre at aftalen er indgået i forbindelse med separation eller skilsmiss, jf. ægtefællelovens §§ 20 og 32,
- ☐ at begunstigelseserklæringen er dateret den 25. marts 2019, og således ikke kan siges at være indgået i forbindelse med hverken separation el. skilsmiss. På tidspunktet for underskrivelsen af begunstigelseserklæringen, var der ikke indgivet anmodning om separation eller skilsmiss, og en sådan begæring, blev heller ikke indgivet umiddelbart efter, at aftalen var underskrevet,

mens det for begge aftalers indhold gælder, at disse ikke kan realiseres i virkeligheden, bl.a. fordi:

- ☐ at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har indfortolket nogle forudsætninger, der ikke fremgår af de to dokumenter,
- ☐ at det ikke om beløbet benævnt 100.000 kr. fremgår at dette skal udtages forlods men ”ekstra” ,
- ☐ at uanset hvad, kan Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte tidligst få fra skilsmissetids- punkt den 14. december 2020, da der er tale om en aftale, som skulle gælde i tiden efter skilsmissen – og ej fra ophørsdagen, ligesom der ikke er angivet nogen startdato eller i øvrigt lagt op til at der kan ske kapitalisering,
- ☐ at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte ikke kan få § 56 bidrag samtidig med, at hun får invaliditetsydelsens halvdel,
- ☐ at Familieretshuset allerede har truffet afgørelse om bidragspligt frem til skilsmissen, jf. [...], mens retten har truffet afgørelse om der ingen bidragspligt er efter skilsmissen,

- ☐ at det er ikke muligt at dele en invaliditetsydelse fra PFA med Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, fordi der er tale om en personlig rettighed, som slet ikke kan overdrages til andre, hvilket fremgår af [...],
- ☐ at Appellant, tidligere Sagsøger kan udtage sin kapitalpension fra PFA for-
lods, jf. ægtefællelovens § 34,
- ☐ at PFA ikke har fået korrekt besked om disse erklæringer, som
følgelig er uden retsvirkninger,
- ☐ at flere advokater, som Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har
henvendt sig til, har
fortalt det ej kan lade sig gøre,
- ☐ at Appellant, tidligere Sagsøger påberåber sig aftalelovens kapitel 3
om-
kring ugyldige viljeserklæringer, hvorved der skal ske stadfæstelse
af den af Retten i Roskilde afsagte dom i 1. instans den 9. maj
2023.

SAGSOMKOSTNINGER

Der bedes ved udmålingen heraf, tages hensyn til, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har ignoreret ethvert forsøg på at skabe dialog mellem parterne, hvilket alt-så bør lade hende komme sagsomkostningsmæssigt til skade. Det gøres således gældende Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte til dækning af Appellants, tidligere Sagsøger ri-melige og nødvendige udgifter til advokatbistand, skal betale et pas-sende beløb herfor, som bør tage hensyn til det langvarige forløb, der har været, samt, sagsgenstandens værdi.”

BS-32125/2023-OLR

Appellant, tidligere Sagsøger har i sit påstandsdokument anført følgende bl.a.:

” ANBRINGENDER

Det kan konstateres, at der sker sammenblanding af midler på parter-nes bankkonto. Der findes ingen lovgivning, der regulerer sammen-blanding af forskellige formuearter på en bankkonto. Det er Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, der har bevisbyrden for, at personerstatningen er i behold. Det skal nævnes, at det ikke er op til Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte at bestemme formuear-ten af de midler som hæves. Endvidere så var der jo slet ikke tilstrække-lige midler tilhørende Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte på denne konto til at dække ind-frielsen af pantebrevet, hvilket betyder at pantebrevet blev indfriet med fælles midler som Retten i Roskilde kom frem til, jf.:

*”Indfrielsen af pantegælden havde ikke været mulig uden Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte er-stat-ning, **men da der på kontoen i forvejen stod fællers midler**, må det bero på et skøn, hvor stor en del af indfrielsesbeløbet på 696.665,40 kr., der stammer fra er- statningen og dermed kan udtages forlods af Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte.”*

For at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte kan få sit forlods krav udbetalt kræver det, at der i) er sikker viden om det beløb, der blev anvendt af

erstatningsmidlerne til at indfri pantebrevet, og **ii)** sikker viden om størrelsen af det beløb, der er i behold.

Dommen fra Retten i Roskilde, tager ikke stilling til det første spørgs-mål. Dette medfører, at der ikke kan udtages et beløb forlods, da par-terne forbliver uden konkret viden om, hvor meget Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har anvendt af sine erstatningsmidler. Retten i Roskilde har fastsat et skønsmæssigt beløb på 525.000 kr. som forlods beløb. Der kan anvendes skøn, når man ikke har sikker viden eller indsigt i de tal og sum afgø-relsen drejer sig om. Ægtefællelovens §§ 36 samt 29 giver dog ikke en mulighed for et skøn.

I den konkrete tvist er der ikke mulighed for at anvende et skøn. Retten skal have eksakt viden, indsigt og forståelse for, hvilke tal samt sum-mer, Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte bygger sit krav på. Da hun ikke har kunne frem-lægge nøjagtige og præcise tal og beløb, så kan hun ingenting få – og slet ikke et forlods beløb.

I ægtefællelovens § 36, stk. 1 følger værdien af en ægtefælles erstatning ikke indgår i formuedelingen, **i det omfang det modtagne er i behold.** Det modtagne anses også for at være i behold, hvis det er anvendt til betaling af gæld, der bestod på tidspunktet for modtagelsen, og som ville kunne fratrækkes i delingsformuen, jf. § 29, stk. 1.

Det gøres gældende, at det modtagne ikke er i behold, fordi:

- at der er optaget ny og 3 x større gæld end oprindeligt i ejendommen på samme prioritetsplads, jf. [...], der ovenikøbet er i det samme realkreditselskab (der er ej sket en reel nedbringelse),
- at hvis ejendommen var forblevet ubehæftet, således at der blot bestod et afgiftspantebrev, var det modtagne i behold, idet man så var fuldstændig klar over, at ”værdien” var til stede adskilt,
- at indfrielsen ej er kommet den fælles formue til gode, der er en forudsætning, jf. § 29, stk. 1,
- at værdien skal have været til stede løbende og uafbrudt fra indfrielsestidspunktet og til i dag,
- at fordi Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte ikke har indsat erstatningssummen på en særskilt konto, har hun ej ført bevis for det modtagne er i behold som identificérbart, idet bemærkes, at hun har bevisbyrden,
- at fordi der bliver belånt op og ned igennem årene, så er der uanset hvad sket sammenblanding, fordi det ikke er til at vide, hvad der måtte hidrøre fra Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte erstatning, hvis på-stand således fremstår, som en efterrationalisering – på lige fod, som det forsøgte med tæpper, døre samt træ Appellant, tidligere Sagsøger havde erhvervet, og som Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte forsøgte at påberåbe sig, hvilket bekræftes af at loven først trådte i kraft 1. januar 2018 og den tidligere retsvirkningslov der bestod på tidspunktet for indfrielsen i 2000 ej angav den kunne holdes ude af bodelingen,
- at det således meget tydeligt kan lægges til grund, at erstatningssummen er anvendt på forbrug, som Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte også selv har erkendt i påstandsdokumentet i den samhandlede sag BS-27440/2023-OLR, jf. ”Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte ophævede sin daværende pen-

sionsordninger, jf. bilag 13 og anvendte sin personskadeerstatning på 2.005.304,96 kr. på parternes forbrug, hvorfor det giver mening, at parterne i forbindelse med skilsmissen har indgået en aftale om, at Appellants, tidligere Sagsøger invalidepensionsydelse og kapitalpension skulle deles ligeligt”, hvorved hun naturligvis ej kan gøre noget andet gældende i nærværende sag der bekræfter ovenstående,

- at 1. instans indskrænkende fortolkning af bestemmelsen dermed burde have været udvidende, da det ej fremgår hvad der sker, når ægtefællerne efterfølgende optager nye lån i ejendom-men,

hvorved Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte ellers ville opnå en uberettiget berigelse, idet der ved parternes salg er indfriet lån hos Totalkredit på 2.917.297,89 kr., hvoraf de 696.665,40 kr. ikke længere forefindes nogen steder.

Dette skyldes, at der opstår et problem, ifald også det tidligere indfrie pantebrev på 696.665,40 kr., skal fradrages ved opgørelse af delingsformuen jf. § 29, stk. 1. da en hændelse i fortiden, her indfrielse af pantebrevet, skal fradrages i nutiden ved opgørelse af delingsformuen. Dette forudsætter, at der er midler nok til både indfrielse af 1. prioritetspantebrevet i Totalkredit og det gamle indfrie pantebrev.

Det er uomtvisteligt, at det senere oprettede pantebrev til Totalkredit skulle indfries, førend det kunne konstateres, hvorvidt delingsformuen var positiv samt dernæst, om delingsformuen var stor nok til at kunne dække Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte påståede forlods krav. Den kendsgerning, at forlods kravet rent faktisk først kan betragtes, som et forlods krav efter, at andre poster, som stod på samme prioritetsplads, som det indfrie pantebrev, er fradraget, viser, at erstatningen hverken er i behold el. la-der sig identificere.

Det skyldes udelukkende efterfølgende stigning i ejendomspriserne, at delingsformuen er så stor, at der er midler nok til at dække et forlods krav. Var parterne blevet skilt på et andet tidspunkt, så er det ej sikkert at midlerne havde været der. Realkreditinstituttet giver nemlig ikke af-kald på deres prioritet, såfremt parterne havde solgt huset i nedgang-stider, hvor de f.eks. havde været teknisk insolvente, og så ville Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte uanset hvad intet få forlods. Af de årsager kan det ej konstateres med sikkerhed, om forlods kravet, har eksisteret uafbrudt fra tidspunktet i 2000, hvori indfrielsen af pantebrevet skete, hvorfor det sammenfattende gøres gældende, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte ikke bør kunne udtage et beløb forlods”

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har i sit påstandsdokument anført følgende bl.a.:

”ANBRINGENDER:

Ved at sammenholde kontoudtogene i [...] med brevet fra Advokat 1 vedrørende Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte erstatning, [...], kan det lægges til grund, at indeståendet på parternes konto mestendels stammede fra Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte erstatning. Det bestrides derfor, at der er sket en sammenblanding af parternes midler.

Det kan endvidere lægges til grund, at det ikke havde været muligt at indfri lånet på 696.665,40 kr., hvis det ikke var for Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte erstatning, i det parternes indestående før modtagelsen af erstatningen alene var på 189.798,36 kr., jf. [...].

I henhold til ægtefælleloven § 36 indgår værdien af en ægtefælles erstatninger, godtgørelser og forsikringsudbetalinger m.v., der skyldes erhvervsevnetab, varigt mén, sve og smerte, kritisk sygdom og tort m.v., som følge af personskade ikke i formuedelingen, i det omfang det modtagne er i behold.

Af 2.pkt. i bestemmelsen fremgår det ligeledes, at det modtagne anses for at være i behold, hvis det er anvendt til betaling af gæld, der bestod på tidspunktet for modtagelsen, og som ville kunne fratrækkes i delingsformuen.

Det kan på baggrund af [...] konstateres, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har modtaget en erstatning for sit erhvervsevnetab, hvilket er omfattet af ægtefællelovens § 36.

Det kan endvidere konstateres, at erstatningen er blevet anvendt til betaling af gæld, jf. [...]. Gælden bestod ligeledes på tidspunktet for modtagelsen, og gælden ville kunne fratrækkes i delingsformuen.

På den baggrund gøres det gældende, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte forlods kan udtage 525.000 kr., hvorfor Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte der skal ske stadfæstelse. I den forbindelse har pantebrevets prioritetsplads ingen betydning for sagen, ligesom det heller ikke har betydning, at der efterfølgende er optaget gæld.

Landsrettens begrundelse og resultat

BS-24949/2023-OLR

Sagen drejer sig for landsretten alene om tvisten vedrørende parternes fælles indbo.

Påstandsforhøjelse

Appellant, tidligere Sagsøger har i påstandsdokumentet, der er indleveret umiddelbart forud for hovedforhandlingen, forhøjet påstandsbeløbet, og har anført bl.a., at skønserklæringen først forelå den 1. oktober 2024.

Efter en samlet vurdering finder landsretten, at betingelserne for at meddele tilladelse til påstandsforhøjelsen efter retsplejelovens § 384, jf. § 383, stk. 2 og 3, ikke er opfyldt, og påstandsforhøjelsen kan derfor ikke tages i betragtning.

Skønserklæringen

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har påstået, at skønserklæringen skal udgå af sagen og har til støtte herfor anført navnlig, at skønsmanden i strid med retsplejelovens § 203, stk. 1, ikke har indkaldt parterne til skønsforretningen.

Indsigelserne mod skønsmandens fremgangsmåde under skønsforretningen drejer sig ikke om hendes habilitet og ses i øvrigt ikke at vedrøre kvaliteten af skønserklæringen.

På denne baggrund, og uanset at det er en formel fejl, at skønsmanden ikke har indkaldt parterne til skønsforretningen, finder landsretten ikke grundlag for at fastslå, at skønserklæringen skal udgå af sagen, jf. også bl.a. Højesterets kendelse af 8. oktober 1985 (UfR 1985.1009).

Indbo

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at Appellant, tidligere Sagsøger alene har fået udleveret ganske få ejendele i forbindelse med, at han forlod parternes fælles hjem den 14. august 2019, og at han ubestridt efter samlivsophævelsen ikke havde adgang til ejendommen frem til september 2021, hvor Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte fr-aflyttede denne. Det lægges endvidere til grund, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte opmagasine-rede en række indbogenstande i et depot, som Appellant, tidligere Sagsøger alene kunne få adgang til, hvis han betalte for depotet, samt at genstandene blev smidt ud, da Appellant, tidligere Sagsøger ikke ville betale herfor.

Herefter, og da det efter bevisførelsen ikke kan lægges til grund, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte efterlod en række indbogenstande til Appellant, tidligere Sagsøger, da hun fraflyttede ejendommen, tiltræder landsretten, at parternes indbo ikke kan anses for at være delt mellem parterne.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte og Appellant, tidligere Sagsøger har hver især fremlagt indbolister, som ikke er underbygget af dokumentation i form af f.eks. fakturaer eller fotos, og skønserklæringen er alene udarbejdet på grundlag af de af Appellant, tidligere Sagsøger ensidigt udarbejdede indbolister. Indbolisterne og skønserklæringen kan derfor ikke lægges til grund ved fastsættelse af værdien af parternes indbo.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har for byretten forklaret, at indboet har en værdi på under 200.000 kr., mens hun for landsretten har forklaret, at indboet havde en værdi på 25.000-30.000 kr. Appellant, tidligere Sagsøger har for byretten forklaret, at indboet havde en værdi af ca. 3 mio. kr., og Vidne 1 for byretten forklaret, at indboet havde en samlet værdi af ca. 200.000 kr.

På denne baggrund, og som sagen er forelagt for landsretten, finder landsretten, at værdien af Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte og Appellants, tidligere Sagsøger fælles indbo må fast-sættes skønsmæssigt, og at værdien passende kan fastsættes til 200.000 kr.

Herefter, og da Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte og Appellants, tidligere Sagsøger bo efter det oplyste end-nu ikke er skiftet, tager landsretten Appellants, tidligere Sagsøger mest subsidiære på-stand delvist til følge, således at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte skal anerkende, at værdien af parternes indbo skal indgå i delingsformuen med 200.000 kr.

BS-27440/2023-OLR

Appellant, tidligere Sagsøger har i påstandsdokumentet nedlagt påstand om afvisning og har til støtte herfor anført navnlig, at Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte påstande ikke er egnede til at danne grundlag for en dom. Appellant, tidligere Sagsøger har anført, at afvisningspå-standen ikke er ny, idet han i ankesvarskriftet har nedlagt påstand om afvisning.

Afvisningspåstanden i ankesvarskriftet var støttet på, at anken skulle afvises i medfør af retsplejelovens § 368 a, stk. 1, hvilket landsretten ved kendelse af 24. oktober 2024 afviste. Afvisningspåstanden og anbringenderne til støtte herfor, som er nedlagt i påstandsdokumentet, er derfor nye.

Landsretten finder efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, at betingelserne for at meddele tilladelse efter retsplejelovens § 384, jf. § 383, stk. 2, ikke er opfyldt. Påstanden og anbringenderne til støtte herfor kan derfor ikke tages i betragtning.

Landsretten tiltræder af de af skifteretten anførte grunde, at Appellant, tidligere Sagsøger har underskrevet aftalerne benævnt ”Begunstigelseserklæring” og ”Ægtepagt”. Det lægges efter bevisførelsen, herunder aftalernes indhold, endvidere til grund, at begunstigelseserklæringen er underskrevet den 25. marts 2019, mens ægtepagten, som ikke er dateret, er underskrevet i umiddelbar forlængelse heraf.

Efter ægtefællelovens § 20 er en ægtepagt kun gyldig, når den er underskrevet af begge ægtefæller og tinglyst i personbogen efter reglerne herom i lov om tinglysning. Efter ægtefællelovens § 32 kan ægtefæller i forbindelse med separation eller skilsmisse indgå aftale om delingen af deres formue.

Af forarbejderne til ægtefællelovens § 32 (lovforslag nr. L 178 af 29. marts 2017) fremgår bl.a., at ægtefællerne som udgangspunkt frit kan indgå aftaler om, hvordan deres formue skal deles, når en separation eller skilsmisse er aktuel, og at det beror på en konkret vurdering, om en aftale er indgået med henblik på en forestående formuedeling. Ved vurdering heraf skal der navnlig lægges vægt på, om der er indgivet en anmodning til statsforvaltningen om separation eller skilsmisse, eller om dette sker umiddelbart efter, at aftalen er indgået.

Landsretten finder efter indholdet af aftalerne, at disse ikke fremstår som indgået i anledning af Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte og Appellants, tidligere Sagsøger forestående skils-

misse, hvilket dels understøttes af mails sendt til Advokat 2 i april-juni 2019, der fremstår som sendt af begge ægtefæller, og som er under-skrevet ”Familie”, og dels af mail af 4. juli 2019 fra Appellant, tidligere Sagsøger til PFA Pension, hvoraf fremgår bl.a., at ”Beløb nr. 3 er det beløb vi skal dele den 1. 3.2026 og leve fedt af til vores alderdom” .

Efter det anførte, og da Appellant, tidligere Sagsøger først indgav ansøgning om skilsmisse den 14. august 2019, tiltræder landsretten, at aftalerne ikke kan anses for at være indgået i forbindelse med Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte og Appellants, tidligere Sagsøger separation eller skilsmisse. Landsretten tiltræder derfor, at aftalerne er ugyldige, hvor-for byrettens dom i denne sag stadfæstes.

BS-32125/2023-OLR

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte fik den 27. marts 2000 udbetalt et erstatningsbeløb på 2.005.304,96 kr., som blev indsat på parternes fælleskonto i Jyske Bank, hvor der forud for indsættelsen stod 189.942,51 kr., og den 3. april 2000, hvor der inde-stod 787.368,96 kr., indfrie de parterne restgælden i deres fælles ejendom på 696.665,40 kr. Den 22. november 2017 optog parterne et nyt realkreditlån i ejendommen med en hovedstol på 2.897.000 kr.

Efter den tidsmæssige sammenhæng mellem indsættelsen af erstatningsbeløbet på parternes fælleskonto og indfrielsen af restgælden, og da restgælden ikke kunne indfries uden delvis anvendelse af erstatningsbeløbet, finder landsretten, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har godtgjort, at 506.722,90 kr. af erstatningsbeløbet blev anvendt til indfrielse af restgælden.

På denne baggrund, og da det efter de foreliggende oplysninger må lægges til grund, at friværdien i ejendommen ikke på noget tidspunkt har været mindre end 506.722,89 kr., finder landsretten, at dette beløb er i behold, hvorfor Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte forlods kan udtage 506.722,89 kr., jf. ægtefællelovens § 36, stk. 1, jf. § 29, stk. 1.

Landsretten stadfæster derfor skifterettens afgørelse med den ændring, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte forlods alene kan udtage 506.722,89 kr.

Sammenfatning og sagsomkostninger

Landsretten har i sagen BS-24949/2023-OLR ændret skifterettens dom, således at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte skal anerkende, at værdien af parternes indbo skal indgå i delingsformuen med 200.000 kr., og har i sagen BS-32125/2023-OLR stadfæstet skifterettens dom med den ændring, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte forlods alene kan udtage 506.722,89 kr. Landsretten har for så vidt angår sagen BS-27440/2023-OLR stad-fæstet skifterettens dom.

Sagerne har været sambehandlet såvel i skifteretten som i landsretten, og der skal derfor fastsættes samlede sagsomkostninger for sagernes behandling.

Efter sagernes udfald og forløbet, herunder at hver part for en del har vundet og for en del har tabt sagerne, finder landsretten, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for skifteretten eller landsretten til den anden part eller til statskassen, jf. retsplejelovens § 315, jf. § 313, stk. 1. Appellant, tidligere Sagsøger skal herunder endeligt afholde omkostningerne til syn og skøn.

THI KENDES FOR RET:

BS-24949/2023-OLR

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte skal anerkende, at værdien af parterne indbo skal indgå i de-lingsformuen med 200.000 kr.

BS-27440/2023-OLR

Skifterettens dom stadfæstes.

BS 32125/2023-OLR

Skifterettens dom stadfæstes med den ændring, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte forlods kan udtage 506.722,89 kr.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for byretten eller landsretten til den anden part eller til statskassen.

Publiceret til portalen d. 15-11-2024 kl. 10:01

Modtagere: Appellant, tidligere Sagsøger, Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte